

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1936-1937.

Proposition de Loi accordant une rente aux anciens combattants ressortissants d'Eupen-Malmédy.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le devoir et l'intérêt de la Belgique est de favoriser l'adaptation rapide des populations des cantons d'Eupen, Malmédy et Saint-Vith au nouveau régime résultant pour elles de leur rattachement à notre pays. A cet égard, la Belgique ne doit rien négliger qui permette et facilite l'adhésion pleine et entière de ces populations à l'Etat dont elles font partie.

Il importe notamment d'éviter qu'à la suite de comparaisons, elles aient l'impression fâcheuse d'être traitées moins favorablement par les pouvoirs publics que les autres citoyens.

Or, il est notamment une comparaison que font les anciens combattants des nouveaux cantons et qui leur donne cette impression regrettable : la rente des chevrons de front créée par la loi du 1er juin 1919 leur est refusée. On a trouvé équitable et opportun d'accorder des pensions d'invalidité à ceux d'entre eux que la guerre avait atteints physiquement et cette mesure, réalisée dès 1923 par des décrets du Général Baltia, Gouverneur d'Eupen-Malmédy, nous a valu la sympathie agissante des invalides et de leurs

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1936-1937.

Wetsvoorstel waarbij een rente aan de oudstrijders uit Eupen-Malmedy wordt toegekend.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Plicht en belang vergen van België bevordering van de spoedige aanpassing der bevolking uit de kantons Eupen, Malmédy en St-Vith aan het nieuwe regime voortspruitend uit hare aanhechting aan ons land. In dit opzicht mag België niets verwaarloozen om de volle en geheele aansluiting van deze bevolking aan den Staat waartoe zij behooren mogelijk te maken en te bevorderen.

Men moet onder meer vermijden dat, ten gevolge van vergelijkingen, zij den indruk konden krijgen door de openbare besturen minder gunstig te worden behandeld dan de overige burgers.

Er is namelijk een vergelijking die de oudstrijders uit de nieuwe kantons maken en die hun een betreurenswaardigen indruk geeft : de frontstreeprente, ingevoerd bij de wet van 1 Juni 1919, wordt hun geweigerd. Men achtte rechtvaardig en gepast invaliditeitspensioenen toe te kennen aan diegenen onder hen die lichamenlijk door den oorlog werden getroffen en deze maatregel, vanaf 1923, ingevoerd bij de decreeten van Generaal Baltia, Gouverneur van Eupen-Malmedy, verzekerde ons de daadwerke-

associations; ils furent les premiers à se tourner résolument vers la Belgique, à laquelle ils savaient gré de les avoir traités généreusement, sans s'arrêter à certaines considérations qui n'ont aucune pertinence lorsqu'il s'agit d'individus, qui d'ailleurs appartiennent au passé et sur lesquelles l'accueil fait par la grande famille belge à ses nouveaux membres interdit de revenir. L'admission des invalides d'Eupen-Malmédy aux pensions d'invalidité fut donc une mesure justifiée et sage.

Mais les mêmes raisons justifient que les anciens combattants comme tels ne soient pas privés des avantages que l'État a voulu accorder aux anciens combattants belges, notamment par la création de la rente pour chevrons de front. L'exclusive dont ils sont à présent l'objet leur maintient devant les yeux qu'ils ne sont Belges que depuis peu d'années et que l'égalité ne joue pas encore complètement à leur égard, bien qu'ils soient soumis sans atténuation aux impôts et au service militaire des jeunes gens. Ils ne peuvent réprimer un certain sentiment d'amertume lorsqu'ils se remémorent la promesse solennelle que leur fit le Général Baltia, Haut Commissaire du Roi et Gouverneur des dits cantons, lorsqu'il s'adressa pour la première fois à eux, le 10 janvier 1920, au nom de la Belgique :

« Vous occuperez dans le monde une situation privilégiée puisque, outre les avantages que vous offrait l'Allemagne, vous aurez tous ceux que les Alliés accordent à la noble Belgique.

« Vous jouirez dès maintenant de votre qualité de Belge.

« Vos compatriotes vous ouvrent les bras et vous traiteront en frères. Allez à eux avec confiance. »

Ce sentiment d'amertume n'est pas

lijke sympathie van de invaliden en hunne vereenigingen : zij waren de eersten om zich beslist naar België te keeren, wien zij dankbaar waren hen mild te hebben bejegend, zonder stil te blijven bij sommige beschouwingen die elken grond missen waar het gaat om personen, die trouwens tot het verleden behooren en waarop, wegens het onthaal dezer nieuwe leden van het groote Belgische gezin, niet hoeft te worden teruggekomen. De toelating van de invaliden uit Eupen-Malmédy tot de invaliditeitspensioenen was dus een wijze en rechtvaardige maatregel.

Doch om dezelfde redenen mogen de oudstrijders als zoodanig niet worden beroofd van de voordeelen die de Staat aan de Belgische oudstrijders heeft willen toekennen, namelijk door het invoeren van de frontstreeprente. Hunne uitsluiting brengt hun steeds in herinnering dat zij pas sedert enkele jaren Belg zijn en nog niet geheel gelijkberechtigd, ofschoon zij belastingen betalen en hun militairen dienst moeten vervullen. Een zeker gevoel van bitterheid kunnen zij niet onderdrukken wanneer zij terugdenken aan de plechtige belofte afgelegd door Generaal Baltia, Koninklijken Hoogcommissaris en Gouverneur van bedoelde kantons, de eerste maal dat hij zich tot hen, op 10 Januari 1920, uit naam van België richtte :

« Uw toestand in de wereld is een bevoorrechte vermits, behalve de voordeelen U door Duitschland geboden, gij al de voordeelen zult genieten die de Geallieerden aan het edele België verleenden.

» Van stonden aan zult gij uw Belgschap genieten.

Uwe landgenooten openen U de armen en zullen U als broeders behandelen. Gaat tot hen vol vertrouwen. »

Dit gevoelen van bitterheid is geen

un climat favorable au développement du loyalisme envers la Belgique parmi la catégorie nombreuse et influente des anciens combattants et de leurs familles.

Il faut faire disparaître ce sentiment en leur accordant ce qui leur a été refusé jusqu'ici et qu'ils ne cessent de réclamer : une rente analogue à la rente des chevrons de front.

La France a, par un décret du 4 novembre 1930, accordé aux Alsaciens-Lorrains qui ont servi dans l'armée allemande, la carte et la croix du combattant et la rente y afférente, aux mêmes conditions qu'aux anciens combattants de l'armée française.

C'est là une des comparaisons que font les anciens combattants d'Eupen-Malmédy. Une autre comparaison leur est suggérée par la législation allemande, qui accorde, en plus de la pension d'invalidité et moyennant certaines conditions, une indemnité de combat de 60 R.-M., soit 720 francs par an.

Telles sont les raisons pour lesquelles les soussignés proposent non l'extension aux intéressés de la rente pour chevrons de front — puisque aussi bien ils n'ont pas de chevrons et qu'il serait dépourvu d'intérêt de leur en accorder — mais la création d'une rente spéciale aux anciens combattants ressortissants d'Eupen-Malmédy-Saint-Vith et La Calamine.

C. LOHEST,
Vicomte SIMONIS.

gunstig klimaat voor de gehechtheid aan België onder de talrijke en invloedrijke categorie der oudstrijders en hunne gezinnen.

Dit gevoel en moeten wij doen verdwijnen met hun toe te kennen wat hun tot nog toe werd ontzegd en wat zij niet ophouden te eischen : een gelijkaardige rente als de frontstreeprente.

Bij decreet van 4 November 1930 heeft Frankrijk aan de Elzassers en Lorreinen, die in het Duitse leger hebben gediend, strijderskaart en -kruis verleend met de daaraan verbonden rente, in dezelfde voorwaarden als aan de oudstrijders uit het Fransche leger.

Dat is een van de vergelijkingen die de oudstrijders uit Eupen-Malmédy maken. Een andere vergelijking wordt hun ingegeven door de Duitse wetgeving die, behalve het invaliditeitspensioen en mits sommige voorwaarden, een gevechtsvergoeding van 60 R.-M., zegge 720 frank per jaar toekent.

Om deze redenen stellen de ondergeteekenden niet de uitbreiding voor tot de belanghebbenden van de frontstreeprente — vermits zij geen frontstrepen hebben en het zonder belang ware er hun te verleenen — doch de invoering van een bijzondere rente voor de oudstrijders uit Eupen-Malmédy-St-Vith en Kelmis.

Proposition de Loi accordant une rente aux anciens combattants ressortissants d'Eupen-Malmédy.

ARTICLE PREMIER.

Il est institué en faveur des anciens combattants, ressortissants d'Eupen-Malmédy, devenus Belges en vertu de l'article 36 du Traité de Versailles, ainsi que des lois du 15 septembre 1919 réglant le statut de Moresnet-Neutre, et du 4 août 1926 sur la nationalité, une rente à raison des services effectués dans une des unités mentionnées à l'arrêté royal pris en exécution de la présente loi, et qui, pendant la guerre 1914-1918, ont été en contact direct avec l'ennemi.

ART. 2.

Cette rente est de 500 francs pour une période de douze mois de service et de 250 francs pour chaque période supplémentaire de six mois de présence réelle dans une unité visée à l'article précédent.

Les mois de présence sont comptés à raison de trente jours.

Cette rente prendra cours le premier du mois qui suit celui où le bénéficiaire a atteint l'âge de 45 ans; toutefois, si l'intéressé ne formule sa demande qu'après avoir atteint cet âge, la rente ne prendra cours que le premier du mois qui suit l'introduction de la demande.

ART. 3.

Comptent dans la supputation du temps de service à l'armée de campagne :

- a) La durée des congés de faveur normaux;
- b) La durée de séjour à l'hôpital

Wetsvoorstel waarbij een rente aan de oudstrijders uit Eupen-Malmedy wordt toegekend.

EERSTE ARTIKEL.

Ten gunste van de oudstrijders uit Eupen-Malmedy, Belg geworden krachtens artikel 36 van het Verdrag van Versailles, alsmede de wetten van 15 September 1919 tot regeling van het statuut van Moresnet, en van 4 Augustus 1926 op de nationaliteit, wordt een rente ingesteld wegens diensten volbracht in een der eenheden vermeld in het Koninklijk besluit genomen ter uitvoering dezer wet, en die, gedurende den oorlog 1914-1918, rechtstreeks in voeling met den vijand waren.

ART. 2.

Deze rente bedraagt 500 frank voor een tijdperk van twaalf maanden dienst en 250 frank voor elk bijkomend tijdperk van zes maanden werkelijke aanwezigheid in een eenheid bedoeld bij het vorig artikel.

De maanden aanwezigheid worden op dertig dagen berekend.

Deze rente gaat in op den eerste der maand volgende op die waarin de belanghebbende den leeftijd van vijfen veertig jaar heeft bereikt; zoo evenwel de belanghebbende zijn aanvraag pas indient na dien leeftijd te hebben bereikt, gaat de rente slechts in op den eerste der maand volgend op de indiening van de aanvraag.

ART. 3.

Komen in aanmerking voor de berekening van den dienstitijd bij het veldleger :

- a) De duur der normale gunstverloven;
- b) De duur van het verblijf in het

arrondie à la période de douze ou de six mois en cours et la période subséquente pour les blessés et malades qui ont été reconnus définitivement inaptes au service pour une blessure reçue ou une maladie contractée par le fait du service dans une des unités visées à l'article premier;

c) La durée du séjour à l'hôpital pour les militaires atteints de blessures ou maladies curables contractées en service dans une unité visée à l'article premier;

d) La durée de convalescence pour les militaires visés à l'alinéa c) ci-dessus, pour autant que ces militaires aient rejoint une unité visée à l'article 1er. Il ne pourra cependant être supputé que six mois, au maximum, pour la durée de cette convalescence;

e) La durée des voyages faits par des unités de combat pour se rendre d'un front à l'autre.

ART. 4.

Le temps passé au front colonial sera supputé pour l'octroi de la rente dans les mêmes conditions que le temps passé au front métropolitain.

ART. 5.

Les militaires de bonne conduite qui, au 11 novembre 1918, n'ont pas accompli douze mois de présence réelle dans une unité visée à l'article premier, mais s'y trouvaient en service depuis une date antérieure au 11 août 1918, ont droit à une rente de 250 francs.

ART. 6.

a) Les militaires faits prisonniers alors qu'ils étaient blessés de guerre ont droit à la période de douze ou de six mois en cours et la période subséquente s'ils ont été reconnus définitivement inaptes au service pour une

hospitaal afgerond tot het loopende tijdperk van twaalf of zes maanden en tot het volgende tijdperk voor de gekwetsten en zieken die voorgoed ongeschikt tot den dienst bevonden werden, wegens wonde of ziekte opgedaan door den dienst zelf in een der eenheden bedoeld bij artikel 1;

c) De duur van het verblijf in een hospitaal voor de militairen lijdende aan geneesbare wonden of ziekten, opgedaan in den dienst bij een eenheid voorzien bij artikel 1;

d) De duur van herstelling van gezondheid voor de militairen bedoeld bij lid c), voor zooverre deze militairen een eenheid bedoeld bij artikel 1 hebben vervoegd. Er zullen evenwel slechts ten hoogste zes maanden mogen aangerekend worden voor den duur dezer herstelling;

e) De duur van de reizen gedaan door gevechtseenheden om zich van het eene naar het andere front te begeven.

ART. 4.

De tijd doorgebracht op het koloniaal front wordt aangerekend voor de toekenning der rente in dezelfde voorwaarden als de tijd doorgebracht op het front in het Moederland.

ART. 5.

De militairen van goed gedrag die, op 11 November 1918, niet twaalf maanden werkelijke aanwezigheid in een eenheid bij artikel 1 bedoeld tellen, doch zich aldaar in dienst bevonden sedert een datum vóór 11 Augustus 1918, hebben recht op een rente van 250 frank.

ART. 6.

a) De militairen gevangen genomen als oorlogsgekwetsten hebben recht op het loopend tijdperk van twaalf of zes maanden en het daaropvolgend tijdperk zoo zij voorgoed ongeschikt tot den dienst bevonden werden we-

blessure reçue par le fait du service dans une unité visée à l'article premier.

b) Les militaires tombés non blessés aux mains de l'ennemi au cours d'une opération de guerre dans une unité constituée ou dans une fraction d'unité, ont droit à la période en cours au moment de leur capture pour autant qu'il soit prouvé qu'ils ont usé de tous les moyens de défense mis à leur disposition avant de tomber entre les mains de l'ennemi;

c) Les militaires malades faits prisonniers par l'ennemi alors qu'ils se trouvaient en traitement dans des organismes hospitaliers pour une affection contractée dans une unité visée à l'article 1er, ont droit à la période en cours au moment de leur capture. Ils ont, en outre, droit à la partie subséquente s'ils sont reconnus définitivement inaptes pour l'affection cause de leur hospitalisation et si cette affection a été contractée dans une unité visée à l'article premier;

d) Les militaires malades capturés par l'ennemi, alors qu'ils se trouvaient en traitement dans des organismes hospitaliers pour des affections contractées dans une unité visée à l'article 1er et qui ont séjourné à l'hôpital pendant un temps dépassant la période en cours au moment de leur capture ont droit à la rente pour tout le temps pendant lequel ils ont été hospitalisés; ils ont droit, en outre, à la période subséquente s'ils sont reconnus définitivement inaptes pour les affections ayant nécessité leur évacuation.

ART. 7.

En cas de décès du militaire, sa veuve touchera la rente à laquelle il aurait eu droit. En cas de décès de la veuve, la rente sera attribuée aux

gens, woude opgedaan door den dienst zelf in een eenheid bij artikel 1 bedoeld;

b) De militairen die niet gewond in handen van den vijand zijn gevallen tijdens een krijgsverrichting in een samengestelde eenheid of een deel van eenheid, hebben recht op het tijdperk loopende op het oogenblik van hun gevangenneming in zooverre bewezen wordt dat zij, alvorens in de handen van den vijand te vallen, al de te hunner beschikking staande verweermiddelen hebben uitgeput;

c) De zieke militairen door den vijand gevangen genomen wanneer zij zich in behandeling bevonden in verplegingsorganismen voor een kwaal opgedaan in een bij artikel 1 bedoelde eenheid, hebben recht op het tijdperk loopende op het oogenblik van hun gevangenneming. Bovendien hebben zij recht op het volgende gedeelte zoo zij voorgoed ongeschikt werden bevonden wegens de kwaal waarvoor zij werden verpleegd en zoo deze kwaal in een bij artikel 1 bedoelde eenheid werd opgedaan;

d) De zieke militairen door den vijand gevangen genomen wanneer zij zich in behandeling bevonden in verplegingsorganismen voor kwalen opgedaan in een bij artikel 1 bedoelde eenheid en die in het hospitaal verbleven gedurende een tijd welke het tijdperk loopende op het oogenblik van hun gevangenneming overschrijdt, hebben recht op de rente voor den ganschen tijd dat zij werden verpleegd; bovendien hebben zij recht op het volgende tijdperk zoo zij voorgoed ongeschikt tot den dienst werden bevonden wegens de kwalen waarvoor zij werden geëvacueerd.

ART. 7.

Bij overlijden van den militair trekt zijn weduwe de rente waarop hij recht mocht hebben gehad. Bij overlijden van de weduwe wordt de rente

enfants, jusqu'à ce que le plus jeune ait atteint l'âge de 18 ans.

ART. 8.

Si le bénéficiaire vient à mourir après l'échéance de la rente, celle-ci sera dévolue à sa veuve et, à son défaut, à ses enfants, dans les conditions énoncées ci-dessus.

ART. 9.

Lorsque le défunt laisse des enfants mineurs issus d'un mariage antérieur, la rente à laquelle aurait droit la veuve, se partage par moitié entre les deux lits.

Une des parts est attribuée aux enfants du premier lit, jusqu'à ce que le plus jeune ait atteint l'âge de 18 ans; l'autre est attribuée à la veuve, et à son défaut, aux enfants issus de son mariage avec le défunt.

Lorsque le droit à la rente s'éteint dans une des branches, la part de cette dernière s'ajoute à la part de la branche restante si celle-ci se trouve encore en possession de droits à la rente.

En cas de pluralité de mariages antérieurs, le partage de la rente s'effectue d'après les mêmes règles.

ART. 10.

En cas de séparation de corps prononcée à la requête du mari, la veuve d'un militaire ne peut prétendre à la rente. Dans ce cas et dans celui du divorce, les enfants, s'il y en a, seront considérés comme orphelins.

ART. 11.

La veuve qui contracte un nouveau mariage conserve ses droits à la rente. En aucun cas et pour quelque motif que ce soit, une veuve ne pourra cumuler deux rentes du chef de la présente loi.

aan de kinderen toegekend, tot op het oogenblik dat het jongste den leeftijd van achttien jaar bereikt.

ART. 8.

Zoo de rentegerechtigde komt te overlijden vóór het vervallen van de rente wordt deze toegekend aan zijn weduwe en, bij ontstentenis dezer, aan zijn kinderen in de hierboven aangegeven voorwaarden.

ART. 9.

Wanneer de overledene minderjarige kinderen nalaat gesproten uit een vorig huwelijk, wordt de rente waarop zijn weduwe recht mocht hebben, om de helft tusschen de twee bedden verdeeld.

Een der deelen wordt aan de kinderen van het eerste bed toegekend, tot op het oogenblik dat het jongste den leeftijd van achttien jaar bereikt; het andere deel wordt aan de weduwe toegekend en, bij haar onstentenis, aan de kinderen gesproten uit haar huwelijk met den overledene.

Wanneer het recht op de rente teniet gaat in een der takken, wordt het aandeel van dezen laatste gevoegd bij dit van den overblijvenden tak, zoo deze nog in het bezit verkeert van de rechten op de rente.

In geval van meer vroegere huwelijken, wordt de rente verdeeld volgens dezelfde regelen.

ART. 10.

In geval van scheiding van tafel en bed uitgesproken op verzoek van den echtgenoot, kan de weduwe van een militair geen aanspraak op de rente maken. In dit geval en in geval van echtscheiding, worden de kinderen, zoo er zijn, als weezen aangezien.

ART. 11.

De weduwe die een nieuw huwelijk aangaat behoudt haar rechten op de rente.

In geen geval en om geenerlei reden mag een weduwe twee renten uit hoofde dezer wet cumuleeren.

ART. 12.

Les enfants naturels reconnus ont droit à la rente dans les mêmes conditions que les orphelins.

Pour avoir droit au bénéfice des dispositions qui précèdent, il faut que les enfants naturels aient été conçus avant le fait qui donne ouverture à la rente et qu'ils aient été reconnus dans les deux mois de leur naissance.

En cas de reconnaissance judiciaire, il faut que la conception soit antérieure au fait qui donne ouverture à la rente.

ART. 13.

Si le défunt laisse plusieurs enfants naturels reconnus, la rente se partage également entre eux.

S'il y a une veuve ou des enfants légitimes, le partage de la rente s'effectue d'après les dispositions prévues à l'article 9; une part est attribuée à l'ensemble des enfants naturels reconnus.

ART. 14.

Le droit à l'obtention ou à la jouissance de la rente est suspendu :

a) Par la condamnation à une peine criminelle pendant la durée de la guerre;

b) Par les circonstances qui font perdre la qualité de Belge, pendant la privation de cette qualité;

c) Lorsque sous le coup de poursuites judiciaires ou de condamnation à une peine d'emprisonnement, l'intéressé réside en pays étranger;

d) Lorsque l'intéressé aura été déchu de la puissance paternelle pendant la durée de cette déchéance;

e) Lorsque l'intéressé fixe son domicile et sa résidence ou l'un de ceux-ci seulement dans l'étendue des fron-

ART. 12.

De erkende natuurlijke kinderen hebben recht op de rente in dezelfde voorwaarden als de weezen.

Om aanspraak te kunnen maken op het voordeel van de vorige bepalingen moeten de natuurlijke kinderen verwekt zijn geworden vóór het feit dat het recht op de rente opent en moeten zij erkend zijn geworden binnen twee maanden na hunne geboorte.

In geval van rechterlijke erkenning, moet de verwekking aan het feit dat het recht op de rente opent voorafgaan.

ART. 13.

Zoo de overledene verschillende erkende natuurlijke kinderen nalaat, wordt de rente gelijk onder hen verdeeld.

Is er een weduwe of zijn er wettige kinderen, dan geschiedt de verdeling der rente volgens de bepalingen voorzien bij artikel 9; een aandeel wordt toegekend aan de gezamenlijke erkende natuurlijke kinderen.

ART. 14.

Het recht op het verkrijgen of genieten van de rente wordt geschorst :

a) Door veroordeeling tot een criminele straf tijdens den duur van den oorlog;

b) Door omstandigheden die het Belgschap doen verliezen, tijdens den duur der berooving van deze hoedanigheid;

c) Wanneer wegens gerechterlijke vervolgingen of veroordeeling tot een gevangenisstraf, de belanghebbende in het buitenland verblijft;

d) Wanneer de belanghebbende uit de vaderlijke macht wordt ontzet, gedurende den tijd dezer ontzetting;

e) Wanneer de belanghebbende zijn woon- en verblijfplaats of een van beide vestigt binnen de grenzen van

tières d'un pays ayant été en guerre avec la Belgique de 1914 à 1918 sauf dérogation accordée par le Ministre de la Défense Nationale.

f) Lorsque l'intéressé manque gravement à ses devoirs de citoyen belge.

La suspension du droit à l'obtention ou à la jouissance de la rente entraîne celle de la pension militaire d'invalidité, dont l'intéressé est titulaire.

ART. 15.

Un arrêté royal règlera la composition et le fonctionnement des organismes qui, en cas de doute ou de contestations, auront seuls compétence pour statuer.

C. LOHEST.
Vicomte SIMONIS.

een land dat van 1914 tot 1918 met België in oorlog was, behoudens afwijking door den Minister van Landsverdediging toegestaan;

f) Wanneer de belanghebbende ernstig tekort komt aan zijn plichten van Belgisch burger.

De schorsing van het recht op het verkrijgen of het genieten van de rente heeft voor gevolg die van het militair invaliditeitspensioen, waarvan de belanghebbende titularis is.

ART. 15.

Een koninklijk besluit regelt samenstelling en werking der organismen die, in geval van twijfel of betwisting, alleen bevoegd zijn om uitspraak te doen.